

Тамо в сокакът, гледам жандарми
Един през други бягат що могат.
А пак надолу Турци, Евреи,
На рукло тичат, къде конакът.
Влизат, излизат. Стигам и азе;
Влезвам в конакът: едни разбиват,
Други салта викат. А насред дворът,
Лежат два трупа. Треперат още.
Нознах единът - адашът твойт
Слави Каладжев. От там излизам
Хващам надолу, та що да видиш!
Пред всяка порта на куп кадъни,
Турчета сума, и кой как мине
Гърмят връз него. Всички сокаци
Пълни с четаци. Бе де ся зеха;
Паплач ти казвам. Нагор надолу,
Кат бесни тичат. Достигом гонят
Коѳо де видят. Кого де стигнат,
Кого де срещнат, жена ли, мъж ли,
Дете ли някой, удрят, убиват.
Изтеглям ножът, - уж и аз гоня.
Слегох там дето Ески-Джамия,
На асмакът, до шядраванът,
Гледам че висят, като гроздове/
Дестина души. Спрях ся да видя
Кои какви са. Видях ги - турци.
Надолу татък в пътът към Одрин.
Пожар подкачил, а по мегданът
Турци салт щъкат. Удрям тамо
Под бизистенът, та през бахчите,
Че право тука.